

міжнародному ринку капіталів, скерувати їх у вітчизняний бізнес-простір, створити сприятливе підґрунтя для суттєвої економічної активізації і, таким чином, забезпечити зміцнення економічної безпеки господарюючих суб'єктів, а також ефективно боротися з корупцією та детінізацією економіки, що є стратегічним вектором у забезпеченні економічної безпеки підприємств, а це можливо тільки за умови наявності політичної волі владних структур, позитивного налаштування бізнес-спільноти та широкій участі громадянського суспільства.

Таблиця 1.

Динаміка кількості підприємств за їх розмірами у період 2013-2017 рр. (складено на основі [2])

Показники	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.	Відхилення	
						2017 р. від 2013 р.	2017 р. від 2016 р.
Усього підприємств, з них:	393327	341001	343440	306369	338254	-55073	31885
– великі підприємства	659	497	423	382	399	-260	17
частка у %	0,2	0,1	0,1	0,1	0,1	-0,1	0,0
– середні підприємства	18859	15906	15203	14869	14934	-3925	65
частка у %	4,8	4,7	4,4	4,9	4,4	-0,4	-0,5
– малі підприємства	373809	324598	327814	291118	322921	-50888	31803
частка у %	95,0	95,2	95,5	95,0	95,5	0,5	0,5

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Митяй О. В. Законодавче забезпечення фінансової безпеки суб'єктів підприємництва в Україні. Управління фінансово-економічною безпекою. 2015. № 1. С. 25-28.
2. Кількість підприємств за видами економічної діяльності з розподілом на великі, середні, малі та мікропідприємства 2013-2017 рр. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення: 01.05.2018 р.).

Кліщ Христина Володимирівна, магістрантка 1 курсу,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ УКРАЇНСЬКИХ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Про те, що українці погано живуть чи дуже бідні не чув певно хіба глухий. Невисокі зарплати, дорогі енергоносії, європейські ціни та первісно-общинний сервіс. Проблеми.

Для того, щоб учасники домогосподарства могли гідно жити їм для цього потрібні фінансові ресурси. Українцям притаманне піклування про дітей: щоб усе мали, щоб якісне, щоб розвивались, вчилися та росли здоровими і

щасливими. Старше покоління, натомість, потребує турботи в контексті догляду, підтримання здоров'я (медикаменти та медичні послуги дуже недешеві), що також вимагає витрат. Тому наші працездатні співвітчизники шукають способи додаткового заробітку, часто їдуть за ним на чужину.

Отже, дуже важливим сьогодні є пошук шляхів грамотного споживання в умовах обмежених ресурсів. Питаннями раціоналізації витрат зокрема, та оптимізації фінансових відносин у сфері домогосподарств займалися багато науковців, як, наприклад: Жук М. О. [1], Задоя О. А. [2], Кізима Т.О. [3], Пачковський Ю.Ф. [4], однак життя не стоїть на місці, а нові ризики та проблеми, нові потреби та можливості вимагають структуризації. На основі узагальнення досвіду економічно розвинутих країн, так і специфіки вітчизняних економічних реалій виокремлюють базові принципи раціоналізації сукупних витрат домогосподарств (рис. 1) [4, с. 121].

Рис. 1. Базові принципи раціоналізації сукупних витрат домогосподарства [4, с. 121]

Раціоналізація споживання – це не жорстка економія за своєю сутністю. Це вміння витратити на те, на що справді хочеться і треба. Тому такий список раціональних та нераціональних витрат для кожної людини буде

індивідуальним. Однак, спробувати його скласти та обдумати – вже перший крок до успіху.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Жук М. О. Оптимізація споживання та заощаджень домогосподарства в неперервному часі [Електронний ресурс] / М. О. Жук // Актуальні проблеми економіки. - 2016. - № 2. - С. 377-386. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2016_2_42
 2. Задоя О. А. Споживання та заощадження домогосподарств: доходні та недоходні фактори [Електронний ресурс] / О. А. Задоя // Академічний огляд. - 2016. - № 1. - С. 13–21. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ao_2016_1_3
 3. Кізіма Т.О. Фінанси домогосподарств: сучасна парадигма та домінанти розвитку [Текст]: монографія / Т.О. Кізіма. – К. Знання, 2010. – 431 с.
 4. Пачковський Ю.Ф. Споживча поведінка українських домогосподарств [Текст] : монографія / Ю. Ф. Пачковський, А. О. Максименко ; Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. - Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. - 289 с.
-

Чемний Володимир Зеновійович, магістрант I курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

На сучасному етапі становлення української державності та прагнення України до членства в Європейському Союзі, в умовах здійснення масштабних реформ адміністративної, політичної, соціальної та іншої спрямованості відбувається пошук шляхів щодо підвищення ефективності формування та прийняття управлінських рішень в діяльності органів державної влади. Саме тому дослідження системного підходу управління у сфері охорони здоров'я, процесів підготовки і прийняття управлінських рішень щодо підтримки суспільного здоров'я, можливості надання якісної та ефективної медичної допомоги кожному громадянину суспільства є актуальними і складними проблемами в управлінні системою охорони здоров'я України.

Основною прийняття управлінського рішення є стратегічне планування розвитку охорони здоров'я на державному й регіональному рівнях повинне передбачати рішення таких завдань, як [1]: створення на основі підвищення ефективності функціонування систем обов'язкового й добровільного медичного страхування ринку медичних послуг, виходячи із забезпечення реальної можливості вибору громадянами медичної установи й лікаря; підвищення якості медичного обслуговування на основі розширення обсягів і поліпшення якості профілактичних заходів, реорганізації мережі медичних установ, у тому числі їх роздержавлення; забезпечення стабільності фінансування системи охорони здоров'я, фармацевтичної й медичної промисловості за рахунок бюджетних асигнувань, залучених коштів, зокрема кредитів міжнародних кредитно-фінансових організацій; розробка й впровадження розширеного набору медичних послуг, надання яких гарантується кожному власнику рахунку обов'язкового медичного страхування; активізація роботи з організації